

Wtorek, 2 lipca 2013 r.

50. uważa, że w celu wspierania tworzenia nowych spółdzielni należy stworzyć usługi dla nowo powstających spółdzielni; ponadto powinno się wspierać zarówno na poziomie krajowym, jak i unijnym inicjatywy promujące model spółdzielni wśród nowych potencjalnych przedsiębiorców (tj. w uniwersyteckich programach nauczania);

o

o o

51. zobowiązuje swego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentóm państw członkowskich.

P7_TA(2013)0302

Innowacje w służbie zrównoważonego wzrostu: biogospodarka dla Europy

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 lipca 2013 r. w sprawie innowacji w służbie zrównoważonego wzrostu: biogospodarka dla Europy (2012/2295(INI))

(2016/C 075/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Innowacje w służbie zrównoważonego wzrostu: biogospodarka dla Europy” (COM(2012)0060),
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europa 2020. Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
 - uwzględniając rezolucję z dnia 24 maja 2012 r. w sprawie Europy efektywnie korzystającej z zasobów ⁽¹⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Stawianie czoła wyzwaniom związanym z rynkami towarowymi i surowcami” (COM(2011)0025) oraz swoją rezolucję z dnia 13 września 2011 r. w sprawie tego komunikatu ⁽²⁾,
 - uwzględniając konkluzje prezydencji w Radzie: Zjednoczonego Królestwa z 2005 r. zatytułowane „Europejska biogospodarka oparta na wiedzy” („The Knowledge-Based Bio-Economy in Europe”), Niemiec z 2007 r. zatytułowane „W kierunku biogospodarki opartej na wiedzy” („En route to the Knowledge based Bio-Economy”) i Belgii z 2010 r. zatytułowane „Europejska gospodarka oparta na wiedzy: osiągnięcia i wyzwania” („The Knowledge Based Economy in Europe: achievements and challenges”),
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, a także opinie Komisji Rozwoju, Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz Komisji Rozwoju Regionalnego (A7-0201/2013),
- A. mając na uwadze, że wedle prognoz liczba ludności na świecie wzrośnie z 7 do 9 mld w 2050 r., co doprowadzi do wzrostu zapotrzebowania na żywność o 70 % i zwiększy nacisk na wykorzystanie rezerw wody;
- B. mając na uwadze, że niewielka ilość zasobów naturalnych na świecie, wzrost presji na wykorzystywanie surowców odnawialnych oraz globalne skutki zmiany klimatu wymagają efektywnego gospodarowania zasobami;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0223.

⁽²⁾ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 21.

Wtorek, 2 lipca 2013 r.

- C. mając na uwadze, że dalekosiężne, innowacyjne i efektywne podejście zapewni nie tylko większe zrównoważenie, ale również wsparcie rozwoju obszarów wiejskich i regionów, możliwą redukcję emisji gazów cieplarnianych, bardziej zrównoważony cykl produkcji oraz rozpowszechnienie innowacji przemysłowych wzdłuż całego łańcucha wartości;
- D. mając na uwadze, że przejście na zrównoważoną gospodarkę umożliwi rozwój konkurencyjności w europejskich sektorach przemysłu i rolnictwa, zwiększenie wzrostu gospodarczego, a dzięki temu zapewnienie bodźca dla znacznego podniesienia poziomu zatrudnienia w Europie;
- E. mając na uwadze, że biogospodarka w Europie zależy od dostępności źródeł pożywienia, zarządzanych i pozyskiwanych w sposób zrównoważony (z sektorów rolnictwa, leśnictwa i z odpadów ulegających biodegradacji);
- F. mając na uwadze, że obroty biogospodarki w UE wynoszą już prawie 2 bln EUR, a ponadto oczekuje się, że zrównoważona produkcja podstawowa, przetwórstwo spożywcze, biotechnologia przemysłowa i biorafinerie przyniosą znaczny wzrost gospodarczy;

Uwagi ogólne

1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji zatytułowany „Innowacje w służbie zrównoważonego wzrostu: biogospodarka dla Europy” oraz plan działań dotyczący wdrożenia strategii dotyczącej biogospodarki zawarty w tym komunikacie;
2. uważa, że biogospodarka umożliwia tańszą produkcję towarów przemysłowych i konsumpcyjnych przy użyciu mniejszej ilości energii oraz mniejszym zanieczyszczeniu środowiska;
3. podziela przekonanie, że proces przechodzenia na inteligentną i zrównoważoną biogospodarkę sprzyjającą włączeniu gospodarczemu powinien opierać się nie tylko na produkcji odnawialnych zasobów naturalnych o niewielkim wpływie na środowisko, ale również na ich zrównoważonym użytkowaniu pod względem ekologicznym, gospodarczym i społecznym, przy jednoczesnym utrzymaniu wykorzystania zasobów biotycznych w granicach odnowy ekosystemów;
4. podkreśla pilną konieczność podjęcia natychmiastowych działań celem wsparcia innowacji i inwestycji w najnowszych technikach i modelach biznesowych oraz celem stworzenia bodźców, które przyniosą długofalowe korzyści dla gospodarki; podkreśla kluczową rolę sektora prywatnego w trwałym wzroście gospodarczym;
5. uważa, że biogospodarka jest warunkiem koniecznym dla osiągnięcia celów strategii „Europa 2020”, w szczególności celów inicjatywy „Unia innowacji” oraz „Europa efektywnie korzystająca z zasobów”;
6. z zadowoleniem przyjmuje poparcie Komisji dla radykalnych zmian w podejściu UE do produkcji, konsumpcji, przetwarzania, przechowywania, recyklingu i unieszkodliwiania zasobów biologicznych;
7. zauważa, że 22 mln osób pracują obecnie w biogospodarce, co stanowi 9 % całkowitego zatrudnienia w UE, a biogospodarka oferuje duże możliwości zatrudnienia kolejnych milionów ludzi;
8. popiera wniosek Komisji dotyczący utworzenia grupy zadaniowej oraz opracowania planu działania obejmującego sektory przemysłu opartego na biotechnologii, w którym zostanie położony nacisk na wkład w zrównoważony rozwój, jaki stanowią zasoby odnawialne i biotechnologie, zaś regiony i podmioty otrzymają wsparcie w celu rozwijania innowacji w sektorze biogospodarki;
9. wzywa państwa członkowskie do opracowania krajowych i regionalnych planów działań na rzecz biogospodarki i wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi półrocznego raportu z wdrażania biogospodarki;
10. podkreśla, że UE jest światowym liderem w różnych dziedzinach nauk biologicznych i biotechnologii; uważa, że przejście na biogospodarkę umożliwi Europie dokonanie znaczących postępów pod względem gospodarki niskoemisyjnej, innowacji i konkurencyjności oraz przyczyni się do ugruntowania jej roli na arenie międzynarodowej;
11. podkreśla znaczenie i wielki potencjał oszczędnego gospodarowania zasobami i efektywności energetycznej; podkreśla potrzebę produkowania więcej mniejszym nakładem środków, tak aby zachować zrównoważony charakter biogospodarki;

Wtorek, 2 lipca 2013 r.

12. jest zdania, że biogospodarka w Europie nie powinna jedynie zastąpić obecnej gospodarki opartej na paliwach kopalnych lub powtórzyć obecnych marnotrawnych zachowań i konsumpcji, ale powinna ewoluować w kierunku bardziej efektywnego i zrównoważonego modelu, uwzględniającego przyjazne społeczeństwu i środowisku gospodarowanie we wszystkich łańcuchach wartości w biogospodarce;

13. z zadowoleniem przyjmuje trwający przegląd prawa Unii w zakresie biopaliw mający na celu łagodzenie negatywnych skutków pośredniej zmiany użytkowania gruntów (ILUC) oraz promowanie rynku i rozwoju bardziej zaawansowanych biopaliw, co powinno umożliwić większe wykorzystanie surowców niespożywczych, takich jak odpady, pozostałości, materiał lignocelulozowy i celulozowy;

14. przypomina, że wskaźniki pośredniej zmiany użytkowania gruntów (ILUC) dotyczące biopaliw i biopłynów, a także wiążące kryteria zrównoważonego rozwoju dotyczące stosowania biomasy stałej i gazowej powinny zostać włączone do dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii i dyrektywy w sprawie jakości paliw; wzywa Komisję do zaproponowania dyrektywy ramowej w sprawie biomasy obejmującej wszystkie jej zastosowania (energetyka, paliwa, materiały i chemikalia) i wprowadzającej hierarchię biomasy;

Inwestycje w badania, innowacje i umiejętności

15. zachęca Komisję do kontynuowania działań koordynacyjnych w obszarze badań i rozwoju obejmujących różne państwa członkowskie i sektory; w szczególności podkreśla konieczność prowadzenia badań w zakresie oceny granic zrównoważonego rozwoju zasobów biotycznych, biorąc pod uwagę funkcje ekosystemów i naturalnych łańcuchów pokarmowych, jak również zapotrzebowania na żywność u ludzi;

16. wzywa do dokładniejszej analizy mającej na celu określenie szans społecznych i środowiskowych związanych z biogospodarką, a także jej potencjalnych kosztów, zważywszy na zróżnicowany potencjalny wpływ biogospodarki i możliwe niewłaściwe sposoby jej zastosowania związane z korzystaniem z rzadkich zasobów naturalnych, ryzykiem szkód w środowisku oraz z utratą bioróżnorodności lub możliwością jej ochrony;

17. popiera utworzenie panelu biogospodarczego złożonego z ekspertów, który ma przyczynić się do zwiększenia synergii i spójności między politykami i inicjatywami, a także obserwatorium biogospodarki, w celu wzajemnego uczenia się, poprzez zapewnienie trwałej wymiany wiedzy i informacji między instytucjami badawczymi, przedsiębiorstwami, instytucjami, uniwersytetami, podmiotami regionalnymi, rolnikami i obywatelami w obszarach wiejskich, a także przyspieszenie opracowania ram prawnych w celu zwiększenia i ułatwienia prowadzenia badań i zastosowania ich wyników oraz komercjalizacji innowacji;

18. przypomina o znaczeniu stosowania zasady zapobiegania przy wykorzystaniu biotechnologii, szczególnie w obszarach organizmów zmodyfikowanych genetycznie i biologii syntetycznej;

19. uważa, że należy opracować interdyscyplinarne i międzysektorowe programy informacyjne i szkoleniowe, aby zapewnić, że wyniki wspomnianych badań są dostępne dla zainteresowanych stron, w tym konsumentów, stwarzając możliwość zwiększenia świadomości i zaangażowania;

20. wzywa do likwidacji istniejących przeszkód dla innowacji w łańcuchu wartości, w szczególności przez szybkie i potwierdzone naukowo unijne procedury zatwierdzania produktów biotechnologicznych i znaczne przyspieszenie dostępu do rynku;

21. wzywa Komisję do zaproponowania praktycznych środków o szerokim zasięgu regionalnym służących wspieraniu produkcji i konsumpcji produktów biogospodarki na szczeblu regionalnym;

22. podkreśla, że biogospodarka wymaga dalszego rozwoju nowych umiejętności, wiedzy i dyscyplin lub ich integracji w celu radzenia sobie ze związanymi z biogospodarką zmianami w społeczeństwie, jak również wspierania konkurencyjności, wzrostu gospodarczego i tworzenia nowych miejsc pracy, zaspokajania potrzeb przemysłu, a także lepszego dopasowania umiejętności do miejsc pracy;

23. podkreśla, że biogospodarka wymaga najwyższej klasy wiedzy fachowej i wykwalifikowanej siły roboczej; przypomina, że niezbędne jest zagwarantowanie edukacji zawodowej i wyższej w regionach Unii Europejskiej, z uwzględnieniem konkretnych właściwości danych regionów; wskazuje, że rozległe systemy kształcenia i szkolenia w regionach korzystnie wpływają też na rozwój przedsiębiorczości;

Wtorek, 2 lipca 2013 r.

24. z zadowoleniem przyjmuje udzielenie finansowania w wysokości 4,5 mld EUR zaproponowane przez Komisję w ramach programu ramowego w zakresie badań (Horyzont 2020), mając nadzieję, że środki te zostaną udostępnione wszystkim sektorom i przeznaczone na rzecz wszystkich instrumentów w obszarze biogospodarki i dalszego ulepszenia innowacji, w tym badań nad granicami ekosystemów, ponownym wykorzystaniem i recyklingiem biomateriałów;
25. jest zdania, że biorafinerie opierające się o lokalne zrównoważone biomateriały, które nie wypierają żywności lub innych bardziej cennych zastosowań, stanowią zasadnicze narzędzie realizacji modelowych procesów przekształcania przestarzałych zakładów oraz służące ożywieniu obszarów znajdujących się w kryzysowej sytuacji poprzez innowacyjne procesy i inwestycje, zmierzające do gospodarki obiegowej, a także oczekuje utrzymania roli tego narzędzia;
26. podkreśla, że wystarczająca ilość surowców odnawialnych jest wymogiem niezbędnym do prawidłowego funkcjonowania biorafinerii w Europie; wskazuje, że wiąże się to również z koniecznością poprawy infrastruktury do przechowywania i transportu oraz podjęciem niezbędnych działań logistycznych;
27. wskazuje, że w Europie istnieje ograniczona liczba instalacji demonstracyjnych i że w celu utrzymania wiodącej roli europejskiego przemysłu w sektorze biorafinerii konieczne jest zwiększenie inwestycji; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania działań pilotażowych i demonstracyjnych służących rozwojowi produktów i procesów;
28. podkreśla, że strategie polityczne w zakresie biogospodarki muszą być lepiej opracowywane z myślą o zapewnieniu kaskadowego wykorzystania biomasy; w związku z tym apeluje o opracowanie instrumentu prawnego, który utworzyłby drogę dla bardziej wydajnego i zrównoważonego wykorzystania tego cennego zasobu; podkreśla, że taki instrument powinien ustanowić zasadę kaskadowego wykorzystania w ramach tzw. piramidy biomasy, przy czym należy uwzględnić różne segmenty tej piramidy i wzmocnić jej najwyższe poziomy; zauważa, że takie podejście skutkowałoby hierarchicznym, inteligentnym i efektywnym wykorzystaniem biomasy, zastosowaniami o wartości dodanej i działaniami wspierającymi, takimi jak koordynacja badań wzdłuż całego łańcucha wartości;

Silniejsza interakcja polityczna i zaangażowanie zainteresowanych stron

29. uważa, że należy zapewnić zintegrowane, spójne, międzysektorowe i interdyscyplinarne podejście w dziedzinie biogospodarki oraz oczekuje zharmonizowania różnych odnośnych unijnych strategii politycznych i powiązanych głównych wytycznych – takich jak zasada ostrożności – w poszczególnych sektorach (plan działań na rzecz efektywnej gospodarki zasobami, Unia innowacji, inicjatywy na rzecz surowców, program ramowy „Horyzont 2020”, program działań w zakresie środowiska do 2020 r., polityka spójności, wspólna polityka rolna i wspólna polityka rybołówstwa, dyrektywa w sprawie odnawialnych źródeł energii, dyrektywa ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, dyrektywa w sprawie odpadów oraz dyrektywa w sprawie opakowań, a także określone środki dotyczące bioodpadów); uważa, że konieczne jest ustanowienie również jednolitych, dalekosiężnych i stabilnych ram prawnych na szczeblu europejskim i krajowym, mających na celu wspieranie i zwiększanie inwestycji w biogospodarkę w Europie;
30. wzywa Komisję do zapewnienia instrumentów finansowych mających na celu wsparcie przedkomercyjnych inwestycji i przełożenie wyników badań naukowych na sukces rynkowy, a także umożliwienie innowacyjnym przedsiębiorstwom, zwłaszcza MŚP, znalezienia finansowych i innych instrumentów wsparcia pobudzających rozwój biogospodarki, na przykład poprzez korzystanie z funduszy regionalnych i strukturalnych oraz mechanizmu finansowania Europejskiego Banku Inwestycyjnego opartego na podziale ryzyka, zwiększenie spójności pomiędzy różnymi funduszami unijnymi na innowacje i badania, a także ustanowienie jednego punktu informacji o wszystkich inicjatywach związanych z biogospodarką, w celu osiągnięcia możliwie jak największego efektu; uznaje trudności i ryzyko finansowe związane z komercjalizacją i wprowadzaniem na rynek innowacji z dziedziny biogospodarki;
31. wzywa do rozwoju infrastruktury przemysłowej i optymalnych łańcuchów dostaw bioproduktów w obszarach wiejskich i przybrzeżnych, tak by tworzyć nowe miejsca pracy w rolnictwie, leśnictwie i akwakulturze; wzywa do przeznaczania na ten cel funduszy UE na rzecz rozwoju obszarów wiejskich oraz do dokonania tego w taki sposób, aby ograniczać, a nie powiększać szkody wyrządzone w środowisku i utratę bioróżnorodności;
32. apeluje o podjęcie ukierunkowanych i konkretnych działań mających na celu uproszczenie i skrócenie biurokratycznych procedur wydawania zezwoleń, które utrudniają proces rozwoju biorafinerii i mogłyby w szczególności spowodować przenoszenie innowacyjnych i zaawansowanych technologii poza granice UE;
33. popiera zastosowanie formuły partnerstwa publiczno-prywatnego (PPP) po wyciągnięciu odpowiednich wniosków z trudności stwierdzonych przy poprzednich zastosowaniach tego samego rozwiązania w innych sektorach; wzywa Komisję Europejską do udostępnienia odpowiednich środków na rozwój i wzrost tych partnerstw, w przekonaniu, że są one zasadniczym narzędziem umożliwiającym tworzenie nowych łańcuchów wartości, zwiększającym potencjał istniejących łańcuchów oraz ułatwiającym inwestowanie w technologie i prototypy pozwalające na wykorzystywanie wyników badań na rynku;

Wtorek, 2 lipca 2013 r.

34. zgadza się co do potrzeby przyjęcia wielopoziomowego podejścia i zwraca się o to, by kładziono coraz większy nacisk na regionalny i lokalny wymiar biogospodarki oraz inicjatywy oddolne; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie regionalnych, krajowych i europejskich platform biogospodarczych, które umożliwią pomiar postępów osiągniętych w danym sektorze oraz wymianę wiedzy fachowej i najlepszych praktyk sprzyjającą wyrównaniu poziomu rozwoju biogospodarki w całej UE; wzywa Komisję również do zaangażowania ekspertów z zainteresowanego sektora i z wszystkich odnośnych dziedzin, jak również przedstawicieli konsumentów i obywateli; przypomina, że gospodarki regionalne odgrywają kluczową rolę w osiągnięciu inteligentnego, zrównoważonego i sprzyjającego włączeniu społecznemu rozwoju;

35. jest zdania, że w procesie tworzenia społeczeństwa opartego na zasobach biologicznych szczególnie znaczenie mają inicjatywy oddolne oraz że niezbędne jest tutaj podejście stymulowane przedsiębiorczością i popytem, połączone z podejściem proponowanym przez władze; uważa, że należy zapewnić odpowiednie możliwości inicjatywom regionalnym; wzywa Komisję do wspierania takich sieci i klastrów w celu propagowania wymiany doświadczeń;

Rozwój rynków i konkurencyjności

36. wzywa Komisję do skoncentrowania wsparcia finansowego na tych innowacjach, które są zgodne z priorytetami Unii innowacji i programu „Horyzont 2020”, tak by stymulować wyniki badań służących przygotowaniu do wprowadzenia produktów do obrotu, a tym samym przezwyciężyć tzw. „doliny śmierci” badań w Europie;

37. uważa, że dostępny jest szereg doskonałych instrumentów (takich jak zamówienia publiczne, normalizacja, bodźce podatkowe, określone systemy certyfikacji i etykietowania), umożliwiających zapewnienie wystarczającej podaży produkowanych w zrównoważony sposób i wysokiej jakości bioproduktów, jak również wydajnych i oszczędnych systemów produkcyjnych; uważa, że konieczna jest reforma istniejącego prawodawstwa; wzywa Komisję do opracowania kryteriów zrównoważonego rozwoju dla stosowania biomasy, na których powinny się opierać również narzędzia tworzenia rynku;

38. podkreśla, że gospodarka oparta na biotechnologii, która bazuje na eksploatacji zasobów biologicznych zamiast energii pochodzącej z paliw kopalnych, musi kierować się solidnymi podstawami politycznymi, które uwzględniają nie tylko rentowność gospodarczą, ale także czynniki gwarantujące zrównoważony rozwój w wymiarze społecznym i ekologicznym;

39. jest zdania, że zasadnicze znaczenie ma angażowanie konsumentów oraz informowanie ich o asortymencie bioproduktów i biosług; oczekuje w związku z tym rozwoju normalizacji tego typu produkcji w UE w oparciu o odpowiednie kryteria zrównoważonego rozwoju, uznając ją za narzędzie budowy atrakcyjnego rynku europejskiego tych produktów;

40. uważa, że żywotność bioproduktów nie może być sztucznie skracana; produkt powinien być budowany z założeniem najdłuższego możliwego okresu użytkowania;

41. podkreśla, że biogospodarka wniesie znaczący wkład w rozwój obszarów wiejskich i przybrzeżnych; jest zdania, że synergia i ścisła współpraca w ramach łańcucha wartości, obejmująca lokalnych producentów surowców rolnych i leśnych oraz biorafinerie może przyczynić się do zwiększenia konkurencyjności oraz do wzrostu rentowności tych regionów; podkreśla potrzebę opracowania długoterminowej strategii dla biogospodarki, uwzględniając w należyty sposób konieczność zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego;

42. wymaga, aby opracowane procesy biologiczne i biotechnologiczne znalazły zastosowanie przy wykorzystywaniu biologicznych zasobów odnawialnych pochodzących z odpadów i upraw roślin nieprzeznaczonych do spożycia, a także jako komponenty w istniejących przedsiębiorstwach działających w sektorze rolnictwa i leśnictwa;

43. uważa, że jedną z czołowych zasad biogospodarki jest bardziej efektywne gospodarowanie zasobami oraz zmniejszenie zależności od importu surowców, energii oraz nieodnawialnych zasobów naturalnych; zwraca uwagę na znaczenie sektora leśnictwa i innych gałęzi bioprzemysłu oraz uważa, że możliwe jest zastąpienie nieodnawialnych surowców kopalnych neutralnymi pod względem emisji dwutlenku węgla odnawialnymi zasobami naturalnymi i surowcami takimi jak drewno i włókno drzewne; wskazuje, że przemysł powiązany z biogospodarką wytwarza wiele produktów o wysokiej wartości dodanej, np. chemikalia, produkty lecznicze, tworzywa sztuczne i inne innowacyjne nowe materiały oraz tworzy nowe miejsca pracy; podkreśla potencjał biotechnologii opartych na zasobach morskich;

44. wzywa Komisję Europejską, by promowała działania ukierunkowane na zrównoważone zwiększenie potencjału produkcji żywności, lepsze mobilizowanie takich surowców, gromadzenie odpadów ulegających biodegradacji – unikając nadmiernego transportu – oraz dopilnowała, by wykorzystanie biomasy pozostało w ekologicznych granicach i nie ograniczyło funkcji pochłaniania dwutlenku węgla; w związku z tym uważa, że należy pilnie ustanowić kryteria zrównoważonego rozwoju dla energetycznego wykorzystania biomasy w celu zapewnienia dostępności biomasy do celów bardziej wydajnego użycia zasobów, unikając sytuacji, w której zachęty do przekształcania biomasy w energię powodują zakłócenia rynku i ograniczają dostęp producentów do niego;

Wtorek, 2 lipca 2013 r.

45. za ważne uznaje inwestowanie w łańcuchy dostaw biogospodarki, tak aby zagwarantować dostępność surowców; uważa, że w strategiach dotyczących biogospodarki należy zachęcać nie tylko do bardziej efektywnego gospodarowania odpadami z gospodarstw domowych i odpadami komunalnymi, lecz także do odzyskiwania strumieni i pozostałości produktów ubocznych rolnictwa i leśnictwa; wzywa do opracowania lepszych i pomocnych przepisów, które zagwarantują pewność prawa i solidne wsparcie dla zrównoważonego użytkowania zasobów biogospodarki i eksploatacji surowców, oraz do zapewnienia, by polityka w tej dziedzinie opierała się na elastycznym dalekosiężnym podejściu sprzyjającym inwestycjom;

46. uważa, że zgodnie z założeniami nowej strategii dotyczącej europejskiej polityki przemysłowej biogospodarka może zapewnić znaczny wkład w działania mające na celu zapobieżenie dezindustrializacji dotykającej obecnie Europy oraz przyczynić się do odwrócenia tego procesu poprzez nowe strategie pobudzające rynek i przywracające konkurencyjność systemu regionalnego;

47. zdecydowanie wzywa Komisję do określenia dotacji szkodliwych dla środowiska jako „wyniku działania władz publicznych, które przynosi korzyści konsumentom lub producentom, aby zwiększyć ich dochód lub obniżyć ich koszty, ale w ten sposób dyskryminuje dobre praktyki środowiskowe” ⁽¹⁾; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia, bez zwłoki i do 2014 roku, konkretnych planów opartych na tej definicji w celu stopniowego wycofywania wszystkich dotacji szkodliwych dla środowiska do roku 2020, z uwzględnieniem dotacji, które wspierają nieefektywne wykorzystanie zasobów odnawialnych i dotacji do paliw kopalnych, a także do złożenia sprawozdania z postępów w ramach krajowych programów reform; w tym kontekście jest zaniepokojony, że dotacje na stosowanie biomateriałów do celów energetycznych już osłabiły cele w zakresie efektywności wykorzystania zasobów;

48. zauważa z zaniepokojeniem, że rosnący popyt na biomasę, zwłaszcza na drewno, może spowodować powszechne wylesianie w krajach rozwijających się, w których emisje gazów cieplarnianych nie są objęte protokołem z Kioto; zwraca uwagę, że choć może to mieć wpływ na jakość gleby, obieg wody i różnorodność biologiczną, powoduje także większy nacisk na zawieranie globalnych porozumień, takich jak Konwencja o różnorodności biologicznej (CBD) i wspólny program ONZ ds. redukcji emisji wynikających z wylesiania i degradacji lasu w krajach rozwijających się (REDD); obawia się również, że z uwagi na słabość systemów gospodarowania gruntami w wielu krajach rozwijających się rosnący popyt na wyroby z drewna może doprowadzić do nielegalnego wyrębu i osłabić dobrowolne umowy o partnerstwie w ramach planu działań w zakresie egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa (FLEGT);

49. podkreśla, że przejście na biogospodarkę przyczyni się do dalszego wdrażania postanowień Rio + 20 do polityk UE; uważa, że UE powinna zintensyfikować swój wkład w inicjatywy, które na szczeblu międzynarodowym ułatwiają przejście na integracyjną gospodarkę ekologiczną;

50. wzywa UE, by stała się bardzo dynamicznym ośrodkiem badań i innowacji na scenie międzynarodowej w dziedzinie badań nad biogospodarką; uważa, że rozwój nowych produktów, procesów i usług opartych na zasobach odnawialnych pozwoli przemysłowi europejskiemu zwiększyć konkurencyjność i stać się światowym liderem;

51. uważa, że kluczowe znaczenie ma opracowanie międzynarodowych prawnie wiążących norm zrównoważonego rozwoju dla wszystkich sektorów stosujących biomasę, a także wiążących kryteriów zrównoważonej gospodarki leśnej; wzywa UE, by dążyła do przyjęcia wielostronnych porozumień i zapewniła, zwłaszcza krajom LDC, powiązaną pomoc instytucjonalną i techniczną w celu zagwarantowania zrównoważonego stosowania biomasy;

52. uważa, że model biogospodarki stworzony w ramach tej strategii umożliwi rozwiązanie mogących się pojawić trudności, a w dłuższej perspektywie wypracowanie bardziej zrównoważonych i efektywnych modeli produkcji, konsumpcji, rozwoju i stylów życia, przy ożywieniu wzrostu gospodarczego w Europie dzięki nowemu połączeniu rozwiązań z zakresu gospodarki, ochrony środowiska i jakości pod względem społecznym;

o

o o

53. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ za OECD (1998 i 2005) w IEEP i in. 2007, patrz: <http://ec.europa.eu/environment/enveco/taxation/index.htm>